

Momentet af ro

Har I et standur eller et vægur hjemme hos jer?
Tag jer engang tid og se på urets pendul, hvordan det svinger frem og tilbage, frem og tilbage, rastløst, hvileløst. Hvis I betragter dette pendul, så viser det jer vor dialektiks polariserede verden.

Vi er selv disse penduler. Vi pendulerer i lænkerne frem og tilbage mellem positiv og negativ. Vi bliver levet; vore sindelag, vores syn på tingene er resultatet af vort respektive „ståsted“ (bedre: hængepunkt) på netop dette pendul. Dette er egentligt et mindre glædeligt synspunkt!

Men nu findes der et punkt, hvor pendulet befinder sig i tilsyneladende ro: Det er nøjagtigt det dybeste sted mellem to udslag. – Ro, hvilket vidunderligt moment, for her kan der ske noget meget vigtigt. I dette moment kan noget helt andet trænge ind i os, en anden svingning, et lys, som ikke stammer fra vores erkendelige verden; et lys, som altid er der, men som vi hidtil ikke kunne bemærke, fordi vores pendultilværelse lagde så meget beslag på os.

Der findes endnu et eksempel, hvor der fuldbyrder sig noget lignende i os, uden at vi mærker noget til det. I vor hjertes puls findes der i en brøkdels af et sekund, i hvilket systole og diastole (hjertermuskulens rytmiske, skiftende sammentrækning) går over i hinanden. Også her, i denne daglige, bestandige pulsering åbner chancen sig for, ligesom mellem ind- og udånding, at noget helt andet kan trænge ind – uden nogen form for tvang, uden nogen fare. Det er der og venter på, at vi endeligt engang holder inde og benytter chancen til besindelse.

I kender vor Åndsskoles emblem, korset med rosen, og I ved, at rosen symboliserer vort åndsgnistatom. Den har sit „sæde“ i midten af vor mikrokosmos, og vort hjerte korresponderer dermed.

Hvis I i pendulets hvilepunkt opfører en vertikal streg, får I et kors. I korsets skæringspunkt befinder rosen sig, den store mulighed for vor forvandling. Rosen er berøringspunktet med Gnosis.

Gnostisk lys, gnostisk kraft kan til enhver tid trænge ind i os og føre os til nye erkendelser. Et kald, som har udgået til os i inkarnationer, har så endeligt fundet et indgangspunkt. Og nu kan en omvendelses, en tilbagevendens vej begynde.

I det omfang, som vi kommer til ro og hengiver os til og åbner os for den, opstår der en ny indsigt i os angående meningen med vort liv. Og vi bliver da også gjort i stand til at gå den erkendte vej. Vi kan omsætte vor eftertanke og vor filosofering til gerning.

Også i årets forløb findes der et særligt hvilepunkt..

Pendulslaget for 2006 lakker mod afslutningen.

Tiden „mellem årene“ kan føre os til dyb ro og besindelse, før pendulet vender sig mod det nye år.

Måtte vi alle udnytte denne særlige tid godt!